

עפ"א (תל אביב) 53617-06-16 - עיריית תל-אביב-יפו נ' דבורית שרגל

עפ"א (תל-אביב-יפו) 53617-06-16 - עיריית תל-אביב-יפו נ' דבורית שרגל מחוזי תל-אביב-יפו

עפ"א (תל-אביב-יפו) 53617-06-16

עיריית תל-אביב-יפו

ע"י ב"כ עו"ד בנצקי

נגד

דבורית שרגל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[05.10.2016]

כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב

פסק - דין

בפני ערעור שהגישה המערערת על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ר. פרי) מיום 15.5.16, לפיו נגזר על המשיבה קנס בסך ₪ 250.

המשיבה הורשעה על פי הודאתה בגין "השאת רכב בגן" במתחם שרונה בתל אביב, עבירה על פי סעיף 32 לחוק עזר לתל אביב-יפו (שמירת הסדר והניקיון) להלן: "חוק העזר".

בית משפט קמא הטיל על המשיבה קנס מופחת בסך ₪ 250 במקום הקנס המקורי בסך ₪ 475 מהטעם ש"רכב דו גלגלי המגיע מרחוב הארבעה ומחנה בחניית הקטנועים שאינה מותרת כאמור, אינו יכול להבחין בשילוט זה והדברים הובהרו כנדרש בשלהי 11/15 עת הוצב תמרור 401".

להלן נימוקי הערעור:

- 1) האופנוע של המשיבה חנה בסמוך לשדרת עצים ובתמונה נראים עמודונים שייעודם למנוע כניסת כלי רכב למתחם.
- 2) בסמוך למקום בו חנה האופנוע קיים שילוט הכולל גם איסור מילולי על נסיעה או חניית רכב דו-גלגלי במתחם.
- 3) בניגוד להוראת סעיף 230 לחסד"פ, ובהיעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה מקנס המקור, בית משפט קמא הפחית את הקנס בלמעלה מ-50%.
- 4) מאחר והמקום הוא גן, לא חלה חובה לתמרור. זאת ועוד, טעה בית משפט קמא בקבעו כי התמרור הנוסף שהוצב על ידי המערערת, הוצב לאחר ביצוע העבירה במקום אחר. למעשה, שני התמרורים מוצבים בסמיכות זה לזה.
- 5) על המשיבה אף נאסר להיכנס למתחם עם כלי רכב מאחר וממוקמים במקום עמודונים, אשר ייעודם למנוע כניסת כלי רכב.

נטען על ידי המשיבה:
1) מקום החניה "... היה עם בטון ומלט."
2) לדברי המשיבה היא הגיעה "מהצד השני ולא מהצד של התמרור." התמרור האוסר כניסת רכב דו-גלגלי הוצב רק בנובמבר 2015.
3) המשיבה מבקשת מבית המשפט להתחשב במצבה לענין גובה הקנס. לדבריה, היא במאית עצמאית, גרה ביפו ו"עלות הקנס היא 5 חודשים של דלק..." עבודה.
דיון והכרעה
ערעור זה בדין יסודו. המשיבה הורשעה על פי הודאתה בעבירה על פי סעיף 32 לחוק, הכנסת רכב, נהיגתו, השארה של רכב בגן - במתחם שרונה.
אין חולק כי הגדרה של גן הינה הגדרה משפטית, על פי חוק העזר העירוני מתחם שרונה הינו גן ומאחר ומדובר בגן, אין צורך בשילוט המלמד על כך בכל אתר ובכל פינה בגן. (ראה: עפ"א 42143/03/16 עירית ת"א נ' אבירי, עפ"א 17984-05-16 מ"י נ' וסרשפרונג ואח').
במקרה דנן, למרות שכאמור אין צורך בשילוט המלמד על כך בכל אתר במתחם שרונה, היה גם בעת שחנתה המשיבה במתחם, שילוט ברור ובולט והיו גם עמודונים מוצבים בכניסות, המלמדים על איסור להכניס כלי רכב דו גלגלי. זאת ועוד, לדברי המערערת התמרור הנוסף שהוצב בגן בנובמבר 2015, מסוג 401, הוצב ליד התמרור הקודם וצורפה תמונה המצביעה על כך.
המשיבה הודתה בעובדות כתב האישום; שלא כטענתה לא היה כל הסדר לענין הקנס, כך שלא הובאו ראיות ולא הוכחו טענותיה העובדתיות כמפורט לעיל.
בנסיבות הללו תמהני, על מה סמך בית משפט קמא את מסקנתו לפיה "רכב דו גלגלי המגיע מרחוב הארבעה ומחנה ב'חניית הקטנועים' שאינה מותרת כאמור, אינו יכול להבחין בשילוט זה..." ומטעם זה, מצא לנכון להפחית מהקנס המקורי.
בהתאם להוראת סעיף 230 לחסד"פ, ניתן להפחית קנס שנקבע בהודעת תשלום הקנס, רק אם ראה בית המשפט "נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

הלכה פסוקה היא כי נסיבות מיוחדות הן נסיבות חריגות, ואין להפחית את הקנסות המקוריים אלא במקרים מיוחדים ובמשורה. אחרת, בתי המשפט יוצפו בדיוני סרק שכל מטרתם ניסיון להפחית את הקנסות המקוריים ותו-לא, ועל ידי כך יופלו לרעה כל אותם אזרחים שמשלמים את הקנסות המקוריים ואינם מבקשים להישפט ולבזבז את משאביה של המערכת השיפוטית שלא לצורך (ראה: 080031/01 מדינת ישראל נ' גוטסמן; עפ"א 80049/05 מדינת ישראל נ' אברמוב; עפ"א 31035-05-15 מדינת ישראל נ' זמירה; עפ"א 16860-04-16 מדינת ישראל נ' עזר שאול).
הטעמים שמנה בית משפט קמא בגזר דינו להפחתת הקנס המקורי, לא רק שאין בהם כדי לשמש נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה מהקנס המקורי, אין בהם כדי לשמש נסיבות מקלות כלשהן. נסיעה ברכב וחנייתו לרבות רכב דו-גלגלי, בתוך הגן, לא רק שהינה מנוגדת לחוק העזר, היא אף מסכנת את שלומם של הולכי הרגל המשתמשים בגן, ביניהם ילדים אשר אינם מצפים לכלי רכב בגן, ומתנהגים בהתאם.
אשר על כן, אני מקבלת את הערעור ומטילה על המשיבה את הקנס המקורי בסך 475 ₪.
הסכום דנן ישולם תוך 30 יום מהיום. מסכום זה יקוזז כל סכום ששולם, אם שולם, על חשבון הקנס. ניתנה בלשכתי היום ג' תשרי תשע"ז, 05/10/2016 בהיעדר הצדדים.